

Torsdagen den 7 oktober 2010

14. Europaparlamentet förbinder sig att övervaka frågan om dödsstraff och ta upp specifika fall med myndigheterna i berörda länder och överväga positiva initiativ och ad hoc-uppdrag i länder som fortfarande tillämpar dödsstraff, för att med kraft uppmana regeringar att anta ett moratorium för avrättningar i avsikt att helt avskaffa dem.
15. När avtal ska ingås med länder som fortfarande tillämpar dödsstraff eller med länder som inte har undertecknat moratoriet för avskaffande av dödsstraffet uppmanar Europaparlamentet rådet och kommissionen att uppmuntra dessa länder att underteckna detta.
16. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt medlemsstaterna att agera samfällt och komma ihåg att det huvudsakliga politiska budskapet i resolutionen måste vara att det antas ett världsomfattande moratorium som ett avgörande steg för dödsstraffets avskaffande.
17. Europaparlamentet uppmanar särskilt vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att visa den politiska vikt som hon tillmäter avskaffandet av dödsstraffet genom att systematiskt ta upp frågan i politiska kontakter med länder som fortfarande har kvar dödsstraffet och regelbundet engagera sig personligen för dem som riskerar att avrättas.
18. Europaparlamentet påminner om att ett fullständigt avskaffande av dödsstraffet fortfarande är ett av huvudmålen för EU:s människorättspolitik. Parlamentet anser att detta mål endast kommer att uppnås genom nära mellanstatligt samarbete, utbildning, ökad medvetenhet, effektivitet och ändamålsenlighet.
19. Europaparlamentet uppmuntrar regionalt samarbete i detta sammanhang. Parlamentet påpekar exempelvis att Mongoliet formellt utfärdade ett moratorium för avrättningar i januari 2010. Som en positiv följd av detta har dessutom flera länder som har kvar dödsstraffet börjat diskutera om denna straffform är förenlig med konstitutionen.
20. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fastställa hur man skulle kunna förbättra genomförandet av och effektiviteten i EU:s riktlinjer om dödsstraff i samband med översynen av EU:s människorättspolitik, särskilt med tanke på den planerade översynen av riktlinjerna 2011.
21. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utnyttja Internationella dagen och Europadagen mot dödsstraffet till att uppmärksamma bland annat dödsdomarna mot Sakineh Mohammadi Ashtiani, Zahara Bahrami, Mumia Abu-Jamal, Troy Davis, Oleg Grishkovstov, Andrei Burdyko, Ebrahim Hamidi, Suliamon Olyfemi och Siti Zainab Binti Duhri Rupa.
22. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, regeringarna och parlamenten i EU:s medlemsstater, FN:s generalsekreterare, ordföranden för FN:s generalförsamling och regeringarna i FN:s medlemsstater.

EU-åtgärder när det gäller oljeborrning och oljeutvinning i Europa

P7_TA(2010)0352

Europaparlamentets resolution av den 7 oktober 2010 om EU-åtgärder när det gäller oljeborrning och oljeutvinning i Europa

(2011/C 371 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 11 och 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av FN:s konvention om biologisk mångfald,

Torsdagen den 7 oktober 2010

- med beaktande av Natura 2000-nätet, som inrättades genom rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet) ⁽¹⁾, och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektivet om en marin strategi) ⁽²⁾, som är det främsta skyddet för den marina biologiska mångfalden i Europa,
- med beaktande av målen om och kraven på ett gynnsamt och gott miljötillstånd i Europas kustvatten och marina farvatten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (ramdirektivet om vatten) ⁽³⁾ och av ramdirektivet om en marin strategi,
- med beaktande av EU:s handlingsplan för biologisk mångfald ⁽⁴⁾,
- med beaktande av oljeutsläppet från oljeplattformen Deepwater Horizon i Mexikanska golfen,
- med beaktande av oljeborrplattformarna i EU:s vatten,
- med beaktande av frågorna av den 7 september 2010 till rådet respektive kommissionen om oljeutsläppet från Deepwater Horizon och dess konsekvenser för EU: åtgärder i fråga om oljeutvinning och oljeborrning i Europa (O-0122/2010 – B7-0470/2010, O-0123/2010 – B7-0551/2010),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Oljeutsläppet från Deepwater Horizon i Mexikanska golfen har gjort det helt klart att EU och medlemsstaterna snarast måste granska alla aspekter av oljeutvinning och oljeborrning i EU och därefter vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att en sådan miljökatastrof inte kan inträffa i EU:s vatten.
 - B. Samtliga EU-åtgärder på detta område måste bygga på högsta möjliga försiktighet, miljöskydd och säkerhet vid all oljeverksamhet i Europa. Detta är grundläggande principer som inte får åsidosättas.
 - C. Det mesta av oljeborrningen och oljeutvinningen sker i Nordsjön.
 - D. EU:s vatten gränsar också till länder som inte är medlemmar i EU, och EU-lagstiftningen kräver inte att dessa länder följer gällande bestämmelser om ansvar och ersättning för skador.
 - E. Det pågår försök med oljeborrning och oljeutvinning i djupare och avlägsnare delar av havet, något som är förknippat med större risker i samband med drift och övervakning.
 1. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med dem som drabbats av oljeutsläppet från Deepwater Horizon och begär att EU bidrar med teknisk rådgivning och tekniskt stöd för att bemöta katastrofen.
 2. Europaparlamentet erkänner att olje- och gasproduktionen till havs i Europa kan fortsätta att väsentligt bidra till försörjningstryggheten i EU och branschens goda säkerhetsresultat i Europa.
 3. Europaparlamentet framhåller att det finns ett brådskande behov av ett gemensamt EU-system för förebyggande åtgärder och insatser när det gäller gränsöverskridande oljeutsläpp.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ SEK(2006)0607 och (2006)0621.

Torsdagen den 7 oktober 2010

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att före årets slut lägga fram en rapport med en bedömning av miljöförureningen och det biologiska tillståndet i Mexikanska golfen.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga följa resultaten från de amerikanska myndigheternas undersökningar av de mänskliga, naturliga och tekniska faktorer som låg bakom katastrofen i Mexikanska golfen och att dra alla slutsatser som krävs för att förhindra att något liknande inträffar på oljeplattformar till havs i EU:s marina farvatten och kustvatten.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram stränga EU-omfattande riktlinjer för förebyggande av olyckor vid oljeplattformar och att utvidga räckvidden för Seveso II-direktivet⁽¹⁾ till oljeplattformar.
7. Europaparlamentet uppmanar särskilt kommissionen att gå igenom EU:s kapacitet för omedelbara insatser efter olyckor där anläggningar till havs är inblandade och att ta fram en EU-handlingsplan i samarbete med medlemsstaterna. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt Arktis, på grund av områdets känslighet och betydelse för att begränsa effekterna av klimatförändringarna. Parlamentet noterar dessutom att även Medelhavet, Östersjön och Nordsjön måste beaktas.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens "stresstest" av oljeborrningen i EU:s vatten, vilket hade till syfte att upptäcka eventuella luckor och svaga punkter i EU:s regelverk. Kommissionen uppmanas att så snart som möjligt göra analysen tillgänglig för parlamentet.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i synnerhet se över den nuvarande lagstiftningen, enligt vilken innehavare av tillstånd till oljeutvinning till havs har rätt att hyra ut anläggningar till tredje part, så att skadeståndsansvaret för dödsfall och skador på miljön vilka orsakats av olyckor och katastrofer vid oljeplattformar till havs lättare kan fastställas i efterföljande civilrättsliga tvister.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt efter översynen av regelverket för parlamentet lägga fram eventuella lagstiftningsförslag som den finner nödvändiga för att åtgärda påträffade kryphål i exempelvis direktivet om miljöansvar⁽²⁾ och i Seveso II-direktivet samt annan EU-lagstiftning inom det regelsystem som gäller för oljeutvinning, oljeborrning och andra former av utvinning på havsbotten i EU.
11. Europaparlamentet anser att den nuvarande miljöansvarslagstiftningen har flera stora luckor och uppmanar därför kommissionen att överväga ändringar i den nuvarande EU-lagstiftningen och en utvidgning av dess tillämpningsområde (däribland direktivet om miljöansvar och Seveso II-direktivet, liksom åtgärderna i Erika-paketet och det tredje sjösäkerhetspaketet) och/eller ny lagstiftning som eventuellt är nödvändig, så att alla risker med utvinning till havs beaktas och ansvarsreglerna vid oljeolyckor skärps.
12. Det saknas en ersättningsfond för oljekatastrofer, och Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa obligatoriska bestämmelser om finansiella säkerheter i direktivet om miljöansvar.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sänka skadetröskeln i direktivet om miljöansvar och att låta skador på marina farvatten ingå i tillämpningsområdet.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin pågående översyn av direktivet om miljökonsekvensbedömning⁽³⁾ se till att all verksamhet på havsbotten underkastas en obligatorisk bedömning, att kvaliteten på miljökonsekvensbedömningarna garanteras och att extremt farlig verksamhet som borrhning på havsbotten inte tillåts fortgå om en miljökonsekvensbedömning visar att riskerna inte kan minskas på ett tillfredsställande sätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/105/EG av den 16 december 2003 om ändring av rådets direktiv 96/82/EG om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (EUT L 345, 31.12.2003, s. 97).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

⁽³⁾ Direktiv 85/337/EEG i dess ändrade lydelse.

Torsdagen den 7 oktober 2010

15. Vidare anser Europaparlamentet att eventuella lagstiftningsförslag måste innehålla en heltäckande rättslig ram som

- i största möjliga utsträckning förhindrar att potentiellt riskfylld verksamhet på havsbotten skadar den marina miljön och kustmiljön,
- garanterar att förorenaren görs fullt ansvarig för alla skador som orsakats av sådan verksamhet, inklusive skador på land- och havsmiljön samt på det globala klimatet,
- säkrar skyddet för den biologiska mångfalden i Europa i havs- och kustmiljöer, och
- säkerställer att oberoende experter genomför en miljökonsekvensbedömning innan någon ekonomisk verksamhet planeras.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lagstiftning som garanterar att lika höga säkerhetsnormer tillämpas på alla EU:s oljeplattformar och vid all oljeborring av EU och tredje länder, från Atlanten till Svarta havet. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att arbeta med Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) för att skärpa de internationella reglerna och normerna för säkerhet och kontroll.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda ett effektivt övervakningssystem för "kontroll av kontrollanterna" och efterlyser en snabb skärpning av inspektionsmetoderna samt tvingande minimiregler för säkerheten i EU.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla bestämmelser i direktivet om miljökonsekvensbedömning, direktivet om strategisk miljöbedömning⁽¹⁾ och habitatdirektivet som rör miljökonsekvensbedömningar av oljeplattformar tillämpas på samma sätt i alla medlemsstater.

19. Europaparlamentet anser att uppdraget för Europeiska sjösäkerhetsbyrån bör utökas från enbart fartyg till att även omfatta anläggningar till havs. Om byrån får sådana nya uppgifter måste det också återspeglas i dess budget och personalstyrka.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en årlig rapport som tas fram i samarbete med myndigheter och oberoende experter i medlemsstaterna. I denna rapport bör det finnas bedömningar av den tekniska säkerheten vid anläggningar och oljeplattformar till havs i EU:s marina farvatten och kustvatten.

21. Europaparlamentet anser det vara av yttersta vikt att kommissionen undersöker alla frågor rörande ekonomi och ansvar som är förknippade med borring till havs i EU, i syfte att om så krävs införa en obligatorisk EU-försäkring eller andra lämpliga instrument, till exempel en särskild EU-fond som finansieras genom obligatoriska avgifter från dem som driver anläggningar till havs. Alla sådana instrument måste ta full hänsyn till dessa verksamhetsutövaras ansvar och säkerställa att verksamhetsutövarna har tillräckliga försäkringar eller andra finansiella säkerheter för att ombesörja återställning och ge ersättning vid miljöskador som de orsakat. Om verksamhetsutövarnas finansiella säkerheter är otillräckliga måste ytterligare finansiella säkerheter kunna garanteras genom instrumenten, exempelvis i form av fonder, för sådan återställning och ersättning.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i synnerhet överväga obligatoriska EU-försäkringar avsedda att ge ersättning åt företag som drabbas av ett utsläpp.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka en avveckling av befintlig infrastruktur för borring, med vederbörlig hänsyn till befintliga internationella och nationella förordningar på området, och att klargöra, genom lagstiftning om så krävs, vilket ansvar verksamhetsutövarna har för att garantera ett säkert omhändertagande, liksom deras ansvar för eventuella miljöskador som uppstår i samband med avvecklandet av infrastruktur till havs och eventuella miljöskador som orsakas av en anläggning till havs eller borrhål efter avvecklingen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

Torsdagen den 7 oktober 2010

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa en strikt och obligatorisk ram för företagens redovisningsskyldighet när det gäller praxis på miljöområdet, i sociala frågor och för bolagsstyrningen samt att överväga åtgärder som ökar institutionella investerarens engagemang i företagen, med tanke på att dålig miljöpraxis gör investeringarna riskfyllda.

25. Rapporten från brittiska arbetsmiljöstyrelsen (Health and Safety Executive) om arbetsvillkoren på Nordsjön visar att antalet olyckor med dödlig utgång och olyckor som lett till svåra skador har fördubblats under det senaste året. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka dessa uppgifter och att vidta åtgärder som garanterar en säker arbetsmiljö för dem som arbetar med borring till havs.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att spela en aktiv roll och se till att tredjeländers verksamhet och oljeutvinningsprojekt så fullständigt som möjligt uppfyller stränga miljönormer samt att införa specifika mekanismer för ersättning för eventuella skador som orsakats av tredjeländers oljeverksamhet till havs nära gränsen till EU.

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Konferensen om biologisk mångfald - Nagoya 2010 (COP 10)

P7_TA(2010)0353

Europaparlamentets resolution av den 7 oktober 2010 om EU:s strategiska mål för det tionde mötet i konferensen för parterna i konventionen om biologisk mångfald (COP 10) i Nagoya (Japan) den 18-29 oktober 2010

(2011/C 371 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det tionde mötet mellan parterna i FN:s konvention om biologisk mångfald i Nagoya (Japan) den 18-29 oktober 2010,
- med beaktande av frågorna till kommissionen och rådet om EU:s strategiska mål för det tionde mötet i konferensen för parterna i konventionen om biologisk mångfald (COP 10) i Nagoya (Japan) den 18-29 oktober 2010 (O-0111/2010 - B7-0467/2010, O-0112/2010 - B7-0468/2010),
- med beaktande av toppmötet i Göteborg 2001, där man enades om att hejda förlusten av biologisk mångfald till 2010, som ett led i en strategi för hållbar utveckling,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 25–26 mars 2010, särskilt punkt 14,
- med beaktande av den rapport från den särskilda arbetsgruppen för översyn av genomförandet av konventionen om biologisk mångfald som handlar om gruppens arbete under tredje mötet den 24–28 maj 2010, och förslaget till en strategisk plan för perioden efter 2010,
- med beaktande av rapporterna från det nionde mötet den 22–28 mars 2010 i den öppna arbetsgruppen för frågor som rör tillgång och fördelning av nytta samt förslaget till protokoll om "Access and benefit-sharing" (ABS-protokollet) (Cali- och Montreal-bilagorna),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl: